

449 *A. ARMFELT – J. V. SNELLMAN 6.V 1865*
HUB, JVS handskriftssamling

Högädle Herr Senator och Riddare!

I anledning af Herr Senatorns hos mig gjorda förfrågan uti skrifvelse af den 2. Maj skyndar jag att underrätta det något definitift beslut uti frågan om tidpunkten för myntreformen i Finland ännu icke blifvit af Hans Kejslerliga Majestät meddeladt, samt att i följd deraf, Kejslerliga Senatens skeende anmälan att tidpunkten för genomförande af denna reform vore inne kommer att, så snart den hit anländt och Hans Majestät återvändt från utlandet, Hans Kejslerliga Majestät i vanlig ordning föredragas i afseende å slutligt bestämmande i denna del.

Med fullkomligaste högaktning har jag äran vara
 Högädle Herr Senatorn och Riddarens

Ödmjukaste tjenare
 Alex: Armfelt.

S:t Petersburg den 6. Maji/24: April 1865

20

450 *YTTRANDE VID PLENUM 8.V 1865*
RA, Senatens arkiv

... hvarå saken härtill berott, förmälte Senatorn Snellman – att då Kejslerliga Senaten uti dess ofvanberörde underdåniga utlåtande yttrade det Senaten ej funnit skäl till ogillande af Ständernas i ämnet uttalade önskningsar vara för handen, hade sådant skett under förutsättning att det förslag till ny fiskeristadga, som komme, att af Kejslerliga Senaten uppgöras, skulle, på sätt derom tillika i underdånighet hemställt blifvit, till Hans Kejslerliga Majestäts nådiga pröfning och stadfästelse öfverlemnas, hvarvid Senaten hade fått tillfälle att framhålla de mindre afvikelser från Ständernas mening, till hvilka anledning enligt Senatens tanke kunde förekomma. Till fullgörande af Hans Kejslerliga Majestäts Senaten nu meddelade nådiga föreskrift, hade emellertid förslag till ifrågavarande författning blifvit utarbetadt i hufvudsaklig öfverensstämmelse med Ständernas önskningsar; men, som Senatorn, hvad anginge §: 30. i förslaget, ansåg betänkligt att oförändradt antaga det af Ständerna förordade stadgande, enligt hvilket notdrägt och sina bragders begagnande öfverallt i saltsjön torde utan någon inskränkning tillåtas, utbad Senatorn sig att få framställa skälen för denna åsigt.

Erkännande att notdrägt under lektid i insjöar är i hög grad skadlig för fiskets bestånd, hafva Ständerne deremot trott sådant fiskesätt i saltsjön ej i någon betydlig mon inverka på fisktillgången, emedan, enligt deras förmenande, större delen af lekfisken derstädes ej kunde, såsom i grunda insjöar med not uppfångas samt vissa i saltsjön förekommande fiskslag blott under lektiden närmade sig stränderna och vore åtkomliga; hvarföre innehafvare af lägenheter i skärgården, hvilka till stor del äro skattlagde för fiske, genom ett förbud i berörda afseende kunde blifva urståndsatte att erlægga sin utskylder. Och hafva Ständerna förty tillstyrkt oinskränkt rättighet till notdrägt i saltsjön.

Senatorn kunde för sin del ej obetingadt biträda detta Ständernas yttrande. Vetenskapen och erfarenheten hafva nemligen lemnat öfverensstämmande bevis derpå att fisk af flere slag i saltsjön såväl som i insjöar årligen på bestämda tider uppstiger från djupare till grunda